

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie odpowiedzialności pozaumownej Wspólnoty Europejskiej za zawinione działanie Komisji w związku z niezgodnym z prawem nieprzedłużeniem umowy o pracę zawartej przez Komisję ze skarżącym,
- zobowiązanie strony pozwanej do zapłaty odszkodowania wraz z odsetkami za szkody poniesione w sferze zawodowej (we wskazanej początkowo wysokości 350 000 EUR) oraz zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (w wysokości pozostawionej słuźnej i bezstronnej ocenie Sądu),
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu naprawienie szkody, jaką zdaniem skarżącego poniósł on w wyniku nieprzedłużenia umowy o pracę, zawartej przez niego ze stroną pozwaną w ramach współpracy technicznej między Wspólnotą Europejską a rządem Republiki Nigru, które w opinii skarżącego nastąpiło w sposób niezgodny z prawem.

W tym względie skarżący przypomina, że od 1992 r. wykonywał liczne powierzone mu zadania jako zatrudniony przez Komisję na podstawie umowy o pracę specjalista w ramach EuropAid. Dnia 7 marca 2002 r. skarżący podpisał z Komisją umowę o pracę na okres dwunastu miesięcy na stanowisku asystenta technicznego w ministerstwie zaopatrzenia i transportu w Niamey. Skarżący podkreśla, że odpowiednio wykonywał powierzone mu zadania. Przedłużenie tej umowy było przedmiotem urzędowego wniosku ze strony wspomnianego ministerstwa jako Krajowego Urzędnika Zatwierdzającego Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR).

Na poparcie swych żądań skarżący wskazuje po pierwsze na naruszenie przez Komisję czwartej Konwencji z Lomé poprzez nieprzestrzeganie przez Komisję zasad podziału kompetencji między Krajowym Urzędnikiem Zatwierdzającym EFR i szefem delegacji, który nie mógł sprzeciwić się przedłużeniu umowy, ponieważ art. 313.2 lit. k) Konwencji przyznaje Krajowemu Urzędnikowi Zatwierdzającemu EFR kompetencję wyłączną specjalistów zakresie naboru specjalistów pomocy technicznej, z obowiązkiem powiadomienia o tym szefa delegacji. Ponadto, zdaniem skarżącego, Komisja w każdym razie nie dotrzymała wymaganego terminu 30 dni, wyznaczonego w art. 314 Konwencji, na udzielenie odpowiedzi na wniosek Krajowego Urzędnika Zatwierdzającego w sprawie przedłużenia umowy.

Skarżący wskazuje ponadto na naruszenie zasady dobrego administrowania, obowiązku uwzględniania interesów urzędników oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2005 r. — Balabanis i Le Dour/Komisja**(Sprawa T-305/05)**

(2005/C 271/40)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Panagiotis Balabanis (Bruksela, Belgia), Olivier Le Dour (Bruksela, Belgia) [Przedstawiciele: X. Martin M., S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji Komisji dotyczącej nieuwzględnienia zasług skarżących w ramach postępowania w sprawie awansu w 2004 r. oraz decyzji o odmowie awansowania skarżących do wyższej grupy zaszeregowania w ramach ich kategorii,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie skarżący, którzy zostali powołani na urzędników w okresie próbnym w dniu 16 marca 2002 r. i zgodnie ze znowelizowanym brzmieniem art. 45 regulaminu pracowniczego w dniu 16 marca 2004 r. wykazali minimalny wymagany staż pracy w swojej grupie zaszeregowania w wysokości dwóch lat, sprzeciwiają się odmowie ze strony organu powołującego uznania ich za kwalifikujących się do awansu w 2004 r. oraz awansowania ich do wyższej grupy zaszeregowania w tej kategorii.

Na poparcie swych żądań skarżący wskazują na naruszenie art. 45 regulaminu pracowniczego. Skarżący twierdzą w istocie, że zgodnie z nowym brzmieniem tego przepisu okres próbny należy uwzględnić w celu obliczenia minimalnego stażu pracy w danej grupie zaszeregowania.

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2005 r. przez I. Scippacercolę i I. Terezakisa przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-306/05)**

(2005/C 271/41)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Skarżący: Izabela Scippacercola i Ioannisa Terezakisa (Bruksela, Belgia) [reprezentowana przez A. Krystallidisa, lawyer]

Pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Wnioski strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 maja 2005 r., doręczonej skarżącym w dniu 31 maja 2005 r., odmawiającej wszczęcia szczegółowego śledztwa dotyczącego kosztów i dochodów AIA S.A. związanych ze świadczeniem usług ochrony pasażerów, usług w zakresie urzędzeń obsługi pasażerów oraz usług w zakresie udostępniania miejsc parkingowych, w celu stwierdzenia, czy opłaty nakładane przez Athens International Airport S.A. stanowiły nadużycie pozycji dominującej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący są indywidualnymi użytkownikami Athens International Airport of Spata. Kwestionują oni ostateczną decyzję Komisji opartą o art. 7 ust. 2 rozporządzenia 773/2004⁽¹⁾ w przedmiocie braku wszczęcia szczegółowego śledztwa dotyczącego rzekomo zawyżonych opłat nakładanych przez Athens International Airport, związanych z ochroną pasażerów, urządzeniami obsługi pasażerów oraz usługami w zakresie udostępniania miejsc parkingowych.

Skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywisty błąd w ocenie stanu faktycznego poprzez uznanie, że kontrole bezpieczeństwa pasażerów nie stanowią działalności ekonomicznej w rozumieniu art. 82 WE i że usługi w zakresie udostępniania miejsc parkingowych nie stanowią rynku odniesienia.

Skarżący podnoszą ponadto, że Komisja nie dokonała należytego porównania kosztów i dochodów Athens International Airport of Spata związanych ze świadczeniem usług ochrony pasażerów, usług w zakresie urzędzeń obsługi pasażerów oraz usług w zakresie udostępniania miejsc parkingowych, nie weryfikując poprawności i podstaw informacji przedstawionych przez Athens International Airport of Spata.

Ponadto, skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła prawo poprzez brak zidentyfikowania a) różnych stawek opłat za urządzenia obsługi pasażerów w przypadku lotów międzynarodowych i krajowych oraz b) opłat za urządzenia obsługi pasażerów i opłat za usługi związane z bezpieczeństwem w przypadku lotów regularnych, które nie są nakładane w przypadku lotów czarterowych.

Wreszcie, skarżący podnoszą naruszenie przez Komisję art. 253 WE poprzez brak wskazania kosztów i dochodów Athens International Airport of Spata, na których oparła swój wniosek, że Athens International Airport of Spata nie stosowało zawyżonych cen.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE, Dz. U. L 123 z dnia 27 kwietnia 2004 r., str. 18

Skarga wniesiona w dniu 12 sierpnia 2005 r. — ASTEC Global Consultancy przeciwko Komisji**(Sprawa T-310/05)**

(2005/C 271/42)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: ASTEC Global Consultancy Limited (Dublin, Irlandia) [Przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor i I. Carreño, prawnik]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2005 r. (nr AIDCO/F3/ACH D (2005) 19574) oddalającej wniosek skarżącej u udział w części 3 procedury przetargowej Komisji EuropeAid//119860/C/SV multi;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca działając w charakterze lidera konsorcjum złożyła w dniu 15 kwietnia 2005 r. zgłoszenie udziału w części 3 umowy ramowej w kontekście reedycji procedury przetargowej EuropeAid//119860/C/SV/multi. Jednym z członków konsorcjum strony skarżącej była Austroconsult Ges.m.b.H. Spółka ta była również partnerem w innym konsorcjum składającym zgłoszenie na tą samą część. W dniu 31 maja 2005 r. Austroconsult formalnie wystąpiła z tego drugiego konsorcjum.

W zaskarżonej decyzji Komisja odmówiła umieszczenia na liście skróconej zgłoszenia skarżącej ze względu na to, że nie było ono zgodne z zawiadomieniem o przetargu, ponieważ Austroconsult występowała również w innym zgłoszeniu.

W uzasadnieniu swojego żądania stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła podstawowe wymogi proceduralne dotyczące przetargów, ponieważ jakkolwiek konflikt interesów wynikający z udziału Austroconsult w dwóch konsorcjach został rozwiązany wraz z jej wystąpieniem z drugiego konsorcjum. W tym samym względzie skarżąca utrzymuje pomocniczo, że Austroconsult nie mogła być uważana za prawnie ważnego członka drugiego konsorcjum, ponieważ jej formalne pismo zawarte w dokumentach zgłoszeniowych nie było datowane.

Skarżąca utrzymuje ponadto, że Komisja naruszyła zasady równego traktowania, dobrej administracji i należytej staranności, ponieważ nie sprawdziła wystąpienia Austroconsult z drugiego konsorcjum, jeżeli miała co do tego wątpliwości, oraz nie poinformowała skarżącej o swoich zastrzeżeniach. Skarżąca uważa, że jej wykluczenie bez dokładnego sprawdzenia było nieproporcjonalne i naruszyło zasadę dobrej administracji.